

Megjelenik minden vasárnap.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Nap-tecza 42. sz.
Kéziratok nem adatk vissza.
Nyílt-téri közlemények soronként 30 fillér.

SZOBOSZLÓ és VIDÉKE

KÖZGAZDASÁGI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési árak
helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve
Égész évre . . . 8 kor.
Félévre . . . 4 kor.
Negyedévre . . . 2 kor.
Egyes szám ára 16 fill.
Hirdetések árszabály szerint közöltetnek.

Budapest.

Az egykori egyszerű, kis és jelentéktelen Pest-Budából négy évtized lefolyása alatt amerikai gyorsasággal fejlődött a mi remekszép Budapestünk, mely ma Európa legszebb nagyvárosai közé számíttatik. Talán a legszebb is, legalább ezt mondják az idegenek, akik Budapesttől egészen el vannak ragadtatva.

Igazán szép, elragadó, pompás a mi Budapestünk, ahogy a kék Duna-partján elnyújtózik. Kívül-belül modern város. Építészeti tekintetben Budapest Európa minden modern nagyvárosaival fel veszi a versenyt, sőt bizonyos vonatkozásokban felül is mulja azokat, mivel még egészen új város, melyben még a legrégebb házak is alig száz évesek. Budapest fekvése a Duna mindkét partján, remek háttérrel, a paradicsomi szépségű budai hegyekkel ugyszólván összehasonlíthatatlan. Nyugodtan állíthatjuk, hogy a világ egy városa sem mutathat fel ehhez foghatót.

Az idegen, aki egyszer Budapestet a vár-bástyáról, a Gellérthegyről vagy a Svábhegyről szemlélhette, sohasem fogja elfelejteni és szívesen jön ismét vissza a »Kelet Királynőjéhez«, amint Budapestet elnevezték, hogy legeltesse szemeit eme mámoros szép képen.

Ha már a mi Budapestünk építményeinél és remek fekvésénél fogva a világ legszebb nagyvárosaihoz számítható, úgy még számos gyógyforrásaival egy valóságos természeti kincsrejtő rejti magában, melyet minden más nagyváros megirigyelhet tőle.

A Rudas-, Rácz-, Sáros- és Sós-fürdő az egész világon híresek és ismeretesek. Messze távolból mennek oda, hogy a forrás áldotta Budapestén gyógyulást és szórakozást találjanak, mindenhol mennek oda, csak Magyarországból nem, mert a magyar régóta az idegenben és nem a hazájában szereli pénzét elkölteni.

És ez nagy, igen nagy hiba, mely nem csak nálunk vidékieknél, hanem még a budapestiekénél is nagyon észrevehető. A budapestiben mindenekelőtt hiányzik a lokalpatriotizmus. A bécsi imádja Bécsét. Rá nézve az a legislegmagasabb, a mi létezik, s rajongó szerelemmel és tisztelettel ragaszkodik az ő császárvárosához.

Hát még a berlini! Berlin a németnek mindig és mindenhol jelszava és akár a Rivierán, akár Tirol szikláján, Velence lagunáin, vagy az »arany szarv« körül tartózkodik, mindig és mindig ismételve halljuk tőle: Berlin! Berlin!

Éppen így van ez Londonnal és Párisal. Az utolsó normandiai és bretagni-i földmives örök óhaja: egyszer életében látni Páris.

Nálunk sajnos ez egészen másképpen áll, rosszabbul. A budapestiek még csak nem is ismerik fővárosunk szépségeit, ők, kik ezen szépségeket keletkezni látták, ennek látásához annyira hozzá vannak szokva, hogy mindent fáznak és érdektelennek tartanak. És ehhez még egy csöpp vér is járul nomád ősapáink véréből, amely arra ösztönöz bennünket, hogy távol, idegenben keressünk szórakozást, —

A budapesti nyáron át Ausztriában, Svájcban, télen Velenczében, Rómában vagy a Rivierán vagy Cairóban található, csak Budapestén nem. És a vidéki ember még tovább megy.

A helyett, hogy örülne, még görbe szemekkel nézi a főváros felvirágzását. Ugyszólván irigykedik a fővárosra, bosszantja őt, hogy Temesvár, Kassa, Szeged vagy Vásárhely nem olyan szép és nagy, mint az ország fővárosa s ennek szépsége felett való öröme helyett kerüli a fővárost, a hol csak lehet, s ha egy utazást akar tenni, inkább a külföldre megy, semhogy saját hazája szép fővárosát nézné meg.

S ez így nincs jól. Mert a főváros minden államban egyformán az ország szívet képezi, a honnan a vér, az élet minden irányba kering. Csak ott, a hol a főváros nagy, hatalmas és fejlődő felben van, csak ott lehet szó az ország jólétéről. És ez nálunk a legigazabb.

Hiszen sokat beszélünk arról, hogy magunkat ipari téren a külföldtől függetlenné tegyük és Budapest fővárosnak ebben a függetlenségi harcban nagy feladat jutott. De hogy feleljen meg e nagy feladatnak, ha az összes vidéki factoroknál előzékenységre és fejlesztésre nem talál? Mit gondoljon Budapestről a külföldi, mikor Svájcban, Tirolban, a Rajnán és Olaszországban ugyszólván egész serege található a vidéki magyaroknak és látja, hogy magyar honfiak a magyar fővárost tüntetőleg kerülik? Minden külföldön járó magyar száz külföldit tart vissza Budapest és Magyarország látogatásától. Ezt meggondolhatnák azok, kik a távol külföldön unatkoznak — holott pedig itthon — nálunk Budapestén oly szép s oly szórakoztató az élet.

T Á R C Z A

Szép juhászné.

[Pályadíjat nyert költői elbeszélés.

Irta: Szép Ernő főgymn. VII. osz. t.

Szegény öreg asszonyt ismeri mindenki,
S aki ne szánná, nincs a faluban senki!
... Futkos éjjel-nappal; nyugta soha sincsen;
Rögen elvette az ép eszét az Isten!

Régi, nehéz bánat emléke kergeti;
Pihenni, nyugodni sohasem engedi...
Tévedező szemmel, elborult lélekkel
Keresgél valakit, kit soha meg nem lel...

Néha-néha szegény öntudatra ébred,
S akkor feljuttja a fájó emléket...
S ha valaki ott van, ha valaki kéri:
Történetét hiven elbeszéli néki...

Megsimítja kuszált, galambféhér haját,
S elkezdí sóhajta az ő régi baját...

»Igen... igen: így volt... szerettük mi egymást,
Mint a gerlemadár szerelmes társát!
Én is szegény — ő is... de boldogan éltünk
Dobos madarakkal dehog is esereltünk!

Három vármegyében nem volt olyan legény,
Mint az én jegyesem; sem olyan lány mint én...
Legalább úgy mondták! Épp összeillettünk;
Eljött a karácsony: egymáséi lettünk!

Eljött a tavasz is legeltetni kellett,
S míg a mezőn volt az uram a nyáj mellett:
Hozzám járt az urfi: az uraság fia!...
Az én életemnek átkos megrontója.

Ajándékot hozott, valahányszor eljött:
Mikor a nap lement... mikor a hold feljött...
Akár egy kisasszonyt: dicsért, hogy szép vagyok,
Hogy, mint fényes csillag a szemem úgy ragyog!

Váltig hajtogatta: »Szép juhászné lelkem!...
Üdvöm, boldogságom magában felleltem!...
Mint hervadó tuzsál hajnal harmatára:
Ugy vágyom, úgy vágyom a maga esőkjára!

Oda vagyok, drága rubintom, gyémántom,
Ha magának azt az éjfélsemét látom!!
Akarja: lehozom a csillagos eget,
Csak mondja, csak vallja, hogy maga is szeret!

Látja — mondta sugva — ha vélem eljönne:
Járna mint egy dáma: suhogó selyembe...
Aranyos hintóban... bársonyos ülésen...
Szép juhászné, lelkem, eljön-e hát vélem?!

»Küigne a szemem!! Nem megyek! Megszólnak...
Maradok, mint eddig: csak parasztasszonyok!

Szeretem az uram! Nem kell maga nekem!
Menjen el! hagyjon el! — Ez volt feleletem.

»Mienk lesz a világ? — így szólott az urfi —
»A pacirta is csak nekünk fog dalolni
Rózsabokros kertben illatos hajnalon...
... Eljősz-e hát vélem, gyönyörű angyalom?!

Ne félj, ne aggódjál! Milyen szép lesz látod:
Te az én világom, én a te világod!...
Gyöngyvirágból fogunk gyöngyharmatot inni!
Senki nem volt, nem lesz olyan boldog mint mi!

A te szavad lesz a templomi harangom;
Eljősz-e hát vélem, gyönyörű galambom?!...
Elég leszel magad, hogy üdvezölt legyek...
...Ugy-e, ugy-e eljősz?!?! Feleltem! — Elmegyek!...

Napszállatra értünk fényes fogadóba!
Annyi gyertya égett, mintha templom volna!...
Huzták a cigányok, mintha még hallanám...
Reszketett a szívem száraz fajok dalán...

Az a fényes szoba forgott körülöttem!
Ugy meg sirt a nóta, magam se különben!
Hányszor eldaloltuk azt a nótát... otthon...
... Eszembe jutott a boldogtalan sorsom!...

Összefolyt előttem az a fényes szoba!
Sajgó fájdalommal visszavágytam... oda!...

Szarvasmarha kiállítás Kabán.

A Hajdumegyei gazdasági egyesület évek hossza sora óta dicséretes és elismerésre méltó tevékenységet fejt ki gazdasági érdekeink fejlesztése körül. — Mindenütt ott lehet találni ezt az egyesületet, ahol arról van szó, hogy a fejlődő félben levő gazdasági érdekeket ápolni, fejleszteni és elősegíteni kell. Az egyesület sikeres működését teljesen biztosítja az a körülmény, hogy az egyesület elén mint elnök, Rásó Gyula kir. tanácsos alispán áll, akit a közélet terén szerzett hosszú és dus tapasztalat valósággal mesterré tett minden közdologban.

A Hajdumegyei gazdasági egyesület a kabai kiállítással új dolgot produkált, mert tudtunkkal ez az első eset, hogy az egyesület díjazással egybekötött szarvasmarha kiállítást rendezett.

S mondhatjuk, hogy az első kísérlet minden tekintetben fényesen sikerült s hogy dicséretükre válik azoknak, akik tervezték és végrehajtották.

A gazdaközönség mint mindig, most is élénk érdeklődést tanúsított a kiállítás iránt. A kiállított jószágállomány általában véve igen jó volt, úgy, hogy még akár ketannyi díjat is kilehetett volna osztani. Ezenkívül a kiállított jószágok mennyisége is teljesen kielégítő volt.

A kiállítás sikere érdekében elismerésre méltó buzgalmat és tevékenységet fejtett ki az egyesület titkára; Nemes Zoltán vármegyei aljegyző is, aki már a kiállítást megelőző napon kiszállott Kabára az előleges teendőket elvégezni.

A kiállításon az elnöki teendőket az alispán gyengélkedése miatt Kovács Gyula polgármester végezte, akinek méltányos és tapintatos eljárása minden részről teljes elismeréssel találkozott.

Vasárnap reggel a kabai állomáson egy kocsiábr várta az érkezőket. A vármegyéről kirándultak a kiállítást megnézni: Dr. Czeglédy Mihály tiszti ügyész, Orosz Sándor aljegyző, Davidházy Sándor aljegyző, Ludán Gyula szolgabíró, Városunkból Kovács Gyula polgármester, G. Tóth János rkapitány, Fehér Gábor arvaszéki ülnök, Oláh Miklós gazdasági tanácsnok, Décesy Lajos városgazda, Gerő Dániel városi állami állatorvos, Márton József anyagházi biztos és Cs. Szabó János gazdálkodó rándultak át a kiállításra. Ezekén kívül ott láttuk a nádudvari-járás főszolgabíróját, Nábráczky Istvánt és Somossy Béla bűszörményi polgármestert. A vármegyei gazdaközönsége felülően nagy számmal nézte meg a kiállítást.

A vendégek megérkezése után Kovács Gyula elnök megalakította a 15 tagból álló bíráló bizottságot, amelyben képviselve voltak az összes községek és városok.

A bírálót befelyezése után a díjazások eredménye a következő lett:

Égette testemet az a bársony selyem...
Ugy fajt, fajt a szívem, s könyben ázott szemem!..

Vissza, vissza innen!! — Nyitva volt az ablak:
Kiugrottam... sokan utánam szaladtak;
Nem láttak meg: én meg: előre! előre!
Vissza, vissza arra a messze mezőre!

Szuró tövis megszurt: seb lett a lábamon!
Jobban megsebezte szívem a fájdalom!...
Leszakadt rólam a drága cifra ruha,
De csak vánszorogtam vissza... oda... oda...

Mit bántam én, hogyha meg öl is az uram,
Csak már ott lehetnék! otthon a faluban!...
Szép palota helyett rongyos, kicsi házban...
Gazdag bánat helyett szegény boldogságban!...

Látszott már... itt volt már az ismerős berek:
Szomorúan fogadtak szomorú emberek...
Rosszat sejtettem: "Hol az uram, mondják!?"
"Elment bánatában nagyon messze..." mondták.

Azt mondták, hogy meghalt: elvitte a Tisza;
Hogy ne is vájram, hisz nem jöhet már vissza!...

Pedig nem hagyott el: itt van mindig velem:
Megjelen előttem mindenik éjjelen...
De nappal nem látom, eltűnik előlem...
Hol lehet?... Nem látták?... Megyek már, k. resem!..

Díjat nyertek

az I-ső csoportban borjuval elővezetett magyar fajú tehenekkel:

- I. díj. Kiss Gergely, Hadház 50 kor.
- II. » Katona Sándor, Földes 30 »
- III. » Oláh Miklós Szoboszló 20 »
- IV. » Veres János Földes 15 »
- V. » Csapó István Földes 10 »
- VI. » Kovács Gyula Szoboszló 5 »
- VII. » Veres János Földes 5 »
- VIII. » Dede Károly Kaba 5 »
- IX. » Makai János Szoboszló 5 »

A II-ik csoportban két éves, magyar fajú üsző-borjukkal.

- I. díj. Katona Mihály Kaba 50 kor.
- II. » Kömives Venczel Földes 30 »
- III. » Bogdan Zsigmond Földes 20 »
- IV. » Cseke Samuel Kaba 15 »
- V. » Szabó Lajos Földes 10 »
- VI. » Balint Imre Kaba 5 »
- VII. » Török Balint Földes 5 »
- VIII. » Moré János Szoboszló 5 »

A III. csoportban egy éves, magyar fajú üsző-borjukkal:

- I. díj. Makrai János Szoboszló 50 kor.
- II. » Domkoos János Földes 30 »
- III. » Kovács Balint Szoboszló 20 »
- IV. » Csapó István Földes 15 »
- V. » Katona Mihály Kaba 10 »
- VI. » Gere Maté Kaba 5 »
- VII. » Lójka Károly Tetétlen 5 »
- VIII. » Oláh Miklós Szoboszló 5 »

A díjak a helyszínen azonnal kiosztottak. A jelen nem volt szoboszlói gazdákra járó díjat Kovács Gyula polgármester vette át és Décesy Lajos város-gazdát bízta meg annak kiosztásával.

A kiállítás befejeztével társas ebéd volt a vendéglő nagyteremben, amelyen körülbelül 80-an vettek részt. Itt egymást érték a pohárköszöntők, éltetve Darányi földmivelésügyi minisztert, Rásó Gyula alispán, egyesületi elnököket és a magyar gazdákat. Felköszöntőt mondtak: Kovács Gyula, Nábráczky István, Fehér Gábor, G. Tóth János, Bartha Lajos és többek.

Ha még a kabaiak előzékeny vendéglátásáról is megemlékszünk, akkor elmondhatjuk teljesen ennek a sikerült kiállításnak a lefolyását.

Czél szerű legeltetési rendszer.

Ha az ember kimozdul a városából, mindjárt tanul valamit. Így jártak azok is, akik a múlt vasárnap átmentek Kabára, az ott rendezett szarvasmarha kiállításra.

Mindenkinek feltűnt a kabai kiállításon, hogy a Földes községből kiállított szarvasmarhák voltak a legjobbak. Annál inkább feltűnő volt ez a jelenség, mert kitűnt, hogy a Földesről kiállított marhák tulnyomó része egyenesen a közös legelőről hajtattott a kiállításra. Ezeket a marhákat össze sem lehetett hasonlítani a mieinkkel, a miből arra következtetett mindenki, hogy Földesen nagyon jó közös legelőnek kell lenni.

Pedig nem így áll a dolog, mert a legelő épen olyan, mint a miénk csak a legeltetési rendszer más. A földesieknek ugyanis jobb és helyesebb legeltetési rendszerük van, mint a miénk.

Földesen ugyanis a marha és a lölelő fel van osztva négy egyenlő részre. A legelő egyes részeit bizonyos meghatározott ideig külön-külön legeltetik a jószágokkal, aminek az a következménye, hogy a jószág rövid néhány hét alatt nem járja be, nem tapossa le az egész legelőt, hanem felváltva legel az egyes legelőrészekben, így tehát a legelő három része mindig pihen addig, míg a negyediket legeltetik. E mellett a rendszer mellett a jószág áll-

omány bizonyos pihent legelőre hajtatik át, ami természetesen azt eredményezi, hogy a jószágnak késő őszig van tisztességes, jó legelője.

Ez a rendszer feltétlenül helyes és jó, s hogy csakugyan ilyen, az meglátszik a földesi jószágállományon.

Valjon nem volna-e jó nálunk is behozni ezt?!

Nálunk annál kedvezőbb volna a helyzet, mert nekünk sokkal több legelőnk van, mint a kis Földes községnek.

Egyháztanács gyűlés.

Az ev. ref. egyháztanács július 2-án, kedden délelőtt 9 órakor gyűlést tartott, a mely igen látogatott volt és kissé izgatott hangulatban folyt le. A tárgysorozatban ugyanis tanítóválasztások is voltak kitűzve.

A gyűlést Soltész László lelkész, egyház részről, és Kovács Gyula polgármester, főgondnok, világi részről elnök vezették.

A múlt gyűlés jegyzőkönyvének hitelesítése után az egyháztanács a következő határozatokat hozta:

Az egyházi tagföldeket, miután a tanítók fizetésűi szolgáló földek nem helyesen lettek felmérve, az egyháztanács újra felmérte.

A csipkésbéli földek arkoltatásáról szóló jelentés tudomásul vétetett.

A templom-fedei festése és templomi szék-kijavítására irányuló intézkedések megtételére egy szűkebb körű bizottság küldetett ki az elnökség részvételével. A festési és kijavítási költségek egy előbbi határozat szerint, közadakozásból fedeztetnek.

Az újonnan felállítandó 2 tanterem 700 koronányi költsége a kiküldött bizottság véleményezése alapján elfogadott és a tervezet végrehajtásával Muli Dániel építész bizatott meg.

Az egyházi földek bérbeadásáról az határozott, hogy a mit eddig a rendez bérlők ki nem vettek belőle, az a rész árlejtés alá kerül.

Hiterősítési vizsgálatban részesült 227 flu és leánynevendék. Tudomásul vétetett.

Pályi Piroska és Cseresnyes Kornélia a debreczeni ev. ref. tanítóképzőben a vallás és énektanítási vizsgálatot, előbbi külön, utóbbi jeles eredménnyel tették le Tudomásul vétetett.

Az iskolaszék javaslata alapján Pályi Piroska, Cseresnyes Kornélia és ifjabb Cseke Gábor tanítói állásaikban megállandósítottak, miután az egy évi próbaidő alatt kellő sikert mutattak föl, ellenben Mindszenti Irma még egy évre ismét ideiglenes tanítónőül alkalmaztatik. Ez utóbbi határozat is csak hosszabb vita után mondatott ki.

Legérdekesebb tárgya volt az egyháztanács gyűlésnek a két új tanítói állás betöltése. Nagyszabású vita fejlődött itt ki, mely másfél órát vett igénybe és eléggé szenvedélyesen folyt le. A két tanítói állásra ugyanis három pályázó volt: Márton Lajos okleveles tanító, Szabó Márton pályavégzett tanítójelölt és Pólya Irma okleveles tanítónő. Az egyháztanács mindenekelőtt elhatározta, hogy a jelentkezők alkalmasságuk lévén — pályázatot nem hirtet. Lengyel Imre és Padrah Sándor presbyterek azt indítványozták, hogy az egyik tanítói állás tanítónővel töltsék be. Az egyházi elnökség szintén ezen a nézetben volt. Az ez irányban felszólalók hivatkoztak arra, hogy már két évvel ezelőtt az egyháztanács ilyen határozatot hozott. Az ellenkező nézetűek a két évvel előbbi határozatot nem fogadták el kiinduló pontul és a választás alapjául, mert az egyháztanács autonómikus alapon állván, minden egyes esetben saját tetszése szerint állapítja meg azt, hogy kit választ. A hosszas vita alatt többen eltávoztak a gyűlésről épen ez utóbbi álláspont hívei közül. A szavazás elrendelése után, Márton Lajos egyhangulag, Szabó Márton pedig szótöbbséggel tanítókká választottak. E határozatot Padrah Sándor és Fogthü János presbyterek azon alapon, hogy az egyik megválasztott tanítónak még nincs oklevele, megfellebbezték és kéri 30 napon belül a választás megsemmisítését, pályázat kihirdetését és új választás elrendelését. Indokul hozzák fel, hogy mert a két tanítói állás fenntartásához az állam 750--750 korona évi segéllyel járul, az állam

a választásba joggal beleszólhat, mert már 120 koronai segélynél is van beleszólási joga stb.

Szerintünk az egyházi autonomia vagy oly becses jog, melyet minden külső beavatkozástól meg kell védenünk s ez alapon tovább fejlesztenünk, vagy pedig olyan kicsinyserű jog, a melyet minél szűkebb körre kell szorítani. Ez utóbbi esetben a felebezés jó alapon áll, az első esetben pedig teljesen felesleges. Az egyházi törvények értelmében ugyanis a választás teljesen törvényszerűen folyt le. Irányban tehát a választás megtámadhatatlan. A mi azon kifogást illeti, hogy a megválasztott tanítónak ez idő szerint nincs oklevele, ez aggodalom könnyen eloszlik, ha tudjuk azt, hogy még nem is szerezhették, mert pályáját most végezte és a képességi vizsga csak augusztus végén lesz megtartva a debreczeni tanítóképzőben szokásos rend szerint.

Más szempontból pedig a mi egyházi életünkben eddigél nem igen ismeretes, vagy legalább nem igen volt szokásban a felebezési jog használata, de nem is czélszerű ezzel példát mutatni olyanoknak, akik esetleg azt csupán a törvényes rend ellen való tüntetésre használnák föl.

A most lefolyt évről vizsgákról kedvezőleg jelentet a gyülekezet mindkét lelképásztora. A Jablonczay-Pethes alapítvány megfelelő kamatja Császi Mihály tanítónak ítéltetett oda sikeres tanítási munkásságáért.

Zsodón Lajos tanító 100 koronás ötödéves korpótlékjára megnyerése iránt a vallás- és közoktatásügyi minisztériumhoz felterjesztés intéztetett, valamint a két új tanító fizetésének kiegészítése iránt is.

A Hajdumegyei és Hajdu-Szoboszlói takerékpénztárak igazgatóságainak a szegény iskolás tanulók és az egyházi könyvtár részére küldött 100, illetőleg 100 koronás adományaiért köszönet szavaztatott.

A gyűlés déli 12 órakor ért véget.

A dalegylet szereplése a hajdunánási zászlóavatáson.

A hajdunánási dalárda ezelőtt mintegy öt héttel meghívta dalegyletünket, hogy az ottani zászlóavatáson részt vegyen. A dalegyleti működő kar és választmány, szívesen tett eleget a testvér városbeli dalárda meghívásának s a mai napon utra is szállott a működő kar 34 tagja és 9 pártoló tag Kovács Gyula polgármester, Pénztáros István és dr. Baltazár Dezső alelnökök vezetése alatt.

A hajdunánási dalárda ez alkalomból kifolyólag a következő meghívót bocsátotta ki:

A hajdunánási dalárda 1901. július hó 7-én dr. Nagy Gáborné Csáky Erzsébet urnő mint zászlóánya védnöksége alatt zászlóavatási ünnepélyt rendez, melyre, valamint az ezt követő diszhangversenyre és táncmulatságra a h.-szoboszlói dalegylet összes tagjait tisztelettel meghívja a hajdunánási dalárda ünnepélyt rendező bizottsága.

Az ünnepély sorrendje:

Idő: július hó 7-ikén.

1. Déli 1 óra 18 perczkor a Debreczen-Büdszentmihályi vonattal érkező dalegyletek s küldöttségek fogadtatása és elszállásolása.

2. Délután 4¹/₂ órakor gyülekezés a központi iskola udvarán, az ünnepély színhelyén.

3. Küldöttség menesztés a zászlóanya után. Egyesületek, küldöttségek sorakozása.

4. Zászlóavatás a további sorozattal.

a) Hymusz, Énekli a hajdunánási dalárda.

b) A zászló egyházi megáldása nagytiszteletű Pákozdi Lajos ev. ref. lelkész ur által.

c) Zászlószegek beillesztése megállapított sorrendben, azután a zászló rendeltetésének való átadása a zászlóanya által.

d) A zászló jeligéjének és Rieger dalár indulójának eléneklése a hajdunánási dalárda által.

e) Zászlóbontáskor alkalmi költemény. Irta és elszavalja Kiss Illés egyleti tag.

f) Szózat, Énekli a hajdunánási dalárda.

5. Este 7¹/₂ órakor diszhangverseny a Bocskay szálló disztermében a következő műsorral:

a) Magyar király induló Hubertól. Előadják a debreczeni-, h.-szoboszlói és hajdunánási dalegyletek összkarban.

b) Honfi dal. Gaál Ferenczól. Előadják a debreczeni dalegylet.

c) Édes lánykám. Hubertól. Előadják a h.-szoboszlói dalegylet.

d) Dalra. Storchtól. Előadják a hajdunánási dalárda.

e) Szózat. összkarban előadják a közreműködő dalegyletek.

6. Hangverseny után társas vacsora, melyen a testületig és küldöttségileg résztvevő dalegyletek tagjainak és a szöggel meghívott vendégeknek szabadjegy bocsátatik rendelkezésére.

7. Táncmulatság virradtán tul.

•Beléptijegy a hangversenyre 3 korona s ez a meghívó felmutatása mellett a táncmulatságon való részvételre is jogosít.

A hajdunánásiak nagyarányú fogadtatást rendeznek a debreczeni és hajdusoboszlói dalegyletek fogadtatására. A vasutnál ünnepélyes fogadás lesz, a honnan saját zászlóik alatt vonulnak be a dalárdisták. Napokkal ezelőtt már minden dalárdista megkapta elszállásolási és podgyász czéduláját. Miután Debreczenben teljes 4 órát várakozik a vonat, a debreczeni dalegylet meghívása folytán a mi dalárdistánk az ottani közbizághidat és jéggyárat tekintik meg.

A hajdunánási kirándulásban a következők vesznek részt: Kovács Gyula polgármester, Zsigmond Sándor ev. ref. esperes, tiszteletbeli elnök, Pénztáros István és Dr. Baltazár Dezső alelnökök, G. Tóth János rendőrkapitány és neje, Fogthúy János, Fehér Gábor, Feltóthy László, Gerő Dániel pártoló tagok, Tóth Lajos karnagy, Dávid Sándor, Berés Lajos, Fisch Albert, Kerekes Lajos, Zsodón Lajos, ifj. Káldy Imre, Molnár Gáspár, ifj. Cseke Gábor, Grósz Nagy Ferencz, Borók Gyula, ifj. Nagy Gábor Bor János, Kovács Jeremiás, Böszörményi Ferencz, Szabó Gyula, Takács János, Tokay József, Lázár Antal, Szabó Lajos, Grósz Nagy Samu, Mayer Kálmán, Erdős Lajos, Juhász István, Hegedüs János, Striss Lajos, Muhi Daniel, Szabó Elek, Feil István, Császy Mihály Czegléd József és Gáspár István működő tagok és Soós János joghallgató, mint vendég, összesen tehát 43-man.

Dalegyletünk tagjai a reggeli 7 órai vonattal indultak el és holnap, az az hétfőn reggel a 9¹/₂ órai gyorsvonattal térnek baza.

Kívánjuk, hogy nánási hajdu testvéreink részéről jövő meleg fogadtatás és elismerés legyen a jutalmuk buzgó fáradozásaiért!

H I R E K .

— **Lengyel Imre kir.** táblai bíró esütörtökön kezdte meg hat hétre terjedő szabadság idejét s még az nap el is utazott külföldre.

— **Az állami tisztviselők** ma egy hete gyűlést tartottak a városháza nagytermében, Lengyel Imre kir. táblai bíró elnökléte alatt, amelyen elhatározták, hogy csatlakoznak az állami tisztviselők anyagi helyzetének javítását czélzó országos mozgalomhoz. A gyűlés elnökévé Lengyel Imre, jegyzőjévé Feltóthy László választatott meg.

— **A nádudvari járási székhely** áthelyezésének kérdése, a III-ik szolgabírói járás felállításának ügyével kapcsolatosan újra napi rendre kerül a vármegyén, még pedig nemsokára, mert a mint halljuk, már a folyó hó 9-iki rendkívüli vármegyei közgyűlés foglalkozni fog ezzel az ügygel. A dolog úgy áll, hogy a vármegye közönsége már 2—3 évvel ezelőtt arra az álláspontra helyezkedett, hogy a nádudvari járás székhelye Szoboszlóra helyezendő át. Most tehát az lesz a kérdés, vajon megmarad-e ez alkalommal is a vármegye e mellett a határozat mellett. A hangulat Szoboszlóra vonatkozólag határozottan kedvező, mert az illetékes körök tudni sem akarnak az előző határozat megváltoztatásáról. A földolog tehát az, hogy résen legyünk s minél nagyobb számmal bemenjünk a 9-iki közgyűlésre. Kovács Gyula polgármester külföldben e tárgyban mára értekezletet hívott össze a városháza nagytermébe. Ugy mondják, hogy a járási székhely áthelyezését a p.-ladányi kir. járásbíróóság áthelyezése is követni fogja.

— **Az új fürdő.** A Körner és társai czég általa épített új kád és gőzfürdő a hét folyamán teljesen készen lesz. Az új fürdő minden tekintetben modern berendezésű, úgy, hogy a közönség várakozását teljesen ki fogja elégíteni. A fürdő a pavillonok a malom felől eső részében van elhelyezve, külön bejárat, amely bejárat a fürdő helyiséget két egyenlő részre osztja. Jobbra van a gőzfürdő balra pedig a kádfürdők. A kádfürdők 1-ső és 2-od osztályúak. Az 1-ső osztályban diszes márványkádak vannak, míg a 2-ik osztály berendezését csinos és czélszerű fa és bádokkádak képezik. Minden fürdő kabin el van látva kettős vízcappal és zuhannyal is. A gőzfürdő is teljesen modern berendezésű, úgy, hogy igazán diszere és előnyére fog válni városunknak. Az új fürdő létesítéséért elismerés illeti a társaságot, különösen pedig annak ügybuzgó igazgatóját Körner Bélát, aki a fürdő telep létesítése által egy régen érzett szükségletet pótol. Most a közönségen a sor, hogy pártolja és fentartsa ezt a diszes és modern fürdőtelepet. A fürdőigazgatóság előleges jelentését lapunk más helyen találják meg olvasóink.

— **A takarás megkezdődött az egész határon.** A vetésekben helylyel közzel van ugyan hiba, de a termés általában véve mégis jó közepes lesz. A buza szeme szép és a sulya is meglesz.

— **A lenyelt tizes bankó.** Farkas István kerégyártó segéd feltörte a Farkas Ferencz asztalfőkját, s abból 15 frt készpénzt kiiopott. A turpisság azonban kiderülvén, Farkas István nagyon megijedt s úgy akart segíteni magán, hogy a motózást megelőző pillanatban lenyelte a lopott tizes bankót. Addig faggatták azonban, hogy ezt a tettét is bevallotta. A dologban az a legregényesebb, hogy azigy eltüntetett tizes bankó a rendőrségnek 24 óra mulva mégis a birtokában volt Sapienü pauca.

— **A tenis pálya** építése már csaknem teljesen be van fejezve, úgy, hogy a pálya nemsokára meg is nyílik. Ez igen örvendetes dolog már csak azért is, mert legalább ismét van egy sportegyesületünk, a mely városunk társadalmi élénkségét hivatva elsz előmozdítani.

— **Az erdő nap-nap után** jobban pusztul. Voltak, a kik azt hitték, hogy egy jó eső sokat használna a kártékony rovarok ellen. Ezek azonban csalódtak, mert a szerdai eső után még talán nagyobb számmal léptek fel ezek a pusztító férgek. Ha így megy a dolog, akkor 1—2 esztendő mulva vége lesz az egész erdőnek, mert most már az akáczfákat is kezdi meglepni az ártalom.

— **Felkérem** a kereskedő és iparos urakat, hogy január—májusi betegségyező egyleti nyugtáikat ma d. u. 3—5 óra között okvetlenül váltsák ki, mert a késedelmes fizetők 6% kamatot és perköltséget fizetnek tartozásuk után. H.-Szoboszló, 1901. jul. 7. — Plón Gyula a debreczeni kerületi betegségyező-pénztár megbizottja.

— **Befözni való** kiváló minőségű kajszinbaraczk kapható Fehér Gábor ur kertészetében.

— **Adomány.** A helybeli szegény-alap javára Császy Miklós II. t. lakos a heten 14 kor. 40 fillért adományozott, a mely összeg egy mezőrendőri kihágásból kifolyólag lett részére megítélve a rendőrkapitányság által. Fogadja e helyen is a hatóság szives köszönetét.

Felelős szerkesztő: Fehér Gábor.

Neumann Rózsi

H.-Szoboszló

Leitner Dezső

H.-Szovát

J E G Y E S E K

